

γεννήθησαν στή Χίο. Ἄφησαν τόν κόσμο καί κατοίκησαν στό Προβάτειο ὄρος, ὅπου ζοῦσαν ἀσκητική ζωή, μέ ἐγκράτεια, ψαλμωδία καί προσευχή. Ἐτρωγαν μία μόνο φορά τήν εβδομάδα λίγο ψωμί καί ἔπιναν λίγο νερό. Κατοικοῦσαν μέσα σέ υπόγειο σπήλαιο καί ἀφιέρωναν τή ζωή τους σέ ολονύκτιες στάσεις καί ἀκατάπαυστες προσευχές.

Πολλές φορές τήν νύκτα ἔβλεπαν ἕνα φῶς νά λάμπη μέσα στό δάσος, πού ἦταν κάτω ἀπό τό Προβάτειο ὄρος. Ὄταν, ὁμως, κατέβαιναν τήν ἡμέρα στό δάσος δέν μποροῦσαν νά τό βροῦν.

Γι' αὐτό ἀπεφάσισαν νά κάψουν ἐκεῖνο τό μέρος μέ τήν θεία σκέψη, ὅτι, ἄν ἦταν ἀπό τόν Θεό αὐτό τό φῶς, δέν θά καιγόταν ὁ τόπος.

Καί πράγματι, ἡ φωτιά ἔφθασε κί ἔσβησε σέ μιὰ μυρσινιά. Εκεί, εἶδαν πάνω στά κλαδιά της μιαν εἰκόνα τῆς Παναγίας. Εχάρησαν οἱ Ὅσιοι καί μέ ὑμνωδίες καί ψαλμωδίες τήν μετέφεραν στό σπήλαιό τους. Ἡ εἰκόνα, ὁμως, ἔφευγε καί πήγαινε καί ἔμενε πάνω στά κλαδιά τῆς μερσινιάς. Τότε κατάλαβαν, ὅτι αὐτό τό μέρος διάλεξε γιά κατοικία της ἡ Θεοτόκος καί, ὅπως μπόρεσαν, ἔκτισαν ἕνα μικρό ναό.

Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ἦλθε στὴ Μυτιλήνη, διωγμένος ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, ὁ Κωνσταντῖνος Θ' ὁ Μονομάχος, στὸν ὁποῖο οἱ Ὅσιοι, κατὰ θεῖο φωτισμὸ, ἐγνώρισαν, ὅτι θὰ βασιλεύσῃ καὶ πάλι σὲ λίγο καιρὸ. Ἐκεῖνος τοὺς ὑποσχέθηκε, ἂν πραγματοποιοῦνται ἡ προφητεία τους, νὰ κτίσῃ «Μονὴν καὶ Ναὸν εὐρύχωρον, ὑψηλὸν καὶ ὠραῖον, κατεσκευασμένον μὲ καλλίστην τέχνην καὶ καλυτέραν ἀπ' ὅσον ἤλπιζον», πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας. Καὶ πράγματι, τὸ ἔτος 1045, ἐβασίλευσε πάλι ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Μονομάχος. Τότε οἱ Ὅσιοι ἐφθασαν στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ἐθύμισαν σ' αὐτὸν τὴν ὑπόσχεσί του, δείχνοντάς του καὶ τὸ δακτυλίδι, ποὺ τοὺς εἶχε δώσει σὰν σημεῖο ἐνθυμήσεως. «Μοῦ ἐνθύμησε, εἶπε πρὸς αὐτούς, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην τὸ δακτυλίδι». Δώδεκα χρόνια, μὲ πληρωμὲς καὶ ἔξοδα βασιλικά, κτιζόταν ἡ Ἱερά Νέα Μονή, τὴν ὁποῖαν ὠλοκλήρωσε ἡ ἀδελφὴ τῆς συζύγου του Θεοδώρα.

Υπέμειναν καὶ ἐξορίαν ἀδικὸν οἱ Ὅσιοι ἀπὸ τοὺς διοικητὰς τῆς Θεοδώρας καὶ ἔταλαιπωρήθηκαν πολὺ, ἀλλὰ, ἐπὶ Ἰσαακίου καὶ Κορνηιοῦ, ἀποκαταστάθηκαν καὶ ἐπέστρεψαν στὸ Μοναστήρι τους, ὅπου ἐπέρασαν τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς τους μὲ εἰρήνη καὶ ἡσυχία. Ἀπὸ τὰ Ἱερά τους Λειψανα σώζεται στὴν Ἱερά Νέα Μονή μόνον ἡ μία Κάρα, ἡ ὁποῖα ἀποδίδεται εἰς τὸν Ὅσιον Νικήταν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'

Τοὺς Τρεῖς ἀγίους Πατέρας, τοῦ Προβατείου τὸ καύχημα, καὶ τῶν ἀσκητῶν τῶν ἐν Χίῳ, τοὺς προηγητὰς καὶ κοσμητόρας, τὸν ὅσιον Νικήταν, καὶ τὸν Ἰωάννην τὸν χαριτώνυμον σὺν τῷ Ἰωσήφ τῷ πάνυ, τῷ συνασκητῇ καὶ θεόφρονι· δεῦτε οἱ τοῦ βίου αὐτῶν ἐρασταί, εὐγνωμόνως ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, αὐτοὶ γὰρ τῇ Τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσι.

□

Μεγαλυνάριον

Ἦχος γ'

Τὰ τῆς Χίου κλέη καὶ μοναστῶν, καύχημα ὁσίων, ἀγαλλίαμα τῶν πιστῶν, τὸν τίμιον Νικήταν, σὺν Ἰωσήφ τῷ θείῳ καὶ Ἰωάννην πάντες ὕμνοις τιμήσωμεν